

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
10010 Zagreb, Turinina 3

Poslovni broj P-887/2024-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Berislavu Zaninoviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ljubice Banek, OIB: 89872961008, Buzinska cesta 2, Zagreb, protiv tuženika Svea Ekonomi d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 11, OIB: 17863542417, kojeg zastupa punomoćnik Branko Škarica, odvjetnik u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. ožujka 2026. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, 29. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha po vjerodostojnoj ispravi Ovr-6716/2012 izdanoj od Javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba u korist vjerovnika Prima Solvent d.o.o., Ilica 109, Zagreb, OIB: 35029956158, a na teret ovršenika Ljubica Banek, OIB: 89872961008, Buzinska cesta 2, Zagreb, koja je postala pravomoćna dana 28. kolovoza 2012. g., a temeljem koje je Svea Ekonomi d.o.o., OIB: 17863542417 Zagreb, Ulica Damira T. Gavrana 11. dana 5. veljače 2024 podnijela na naplatu Financiskoj Agenciji."

II. Nalaže se tužiteljici Ljubici Banek, OIB: 89872961008, Buzinska cesta 2, Zagreb naknaditi tuženiku Svea Ekonomi d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 11, OIB: 17863542417, troškove parničnog postupka u iznosu od 375,00 eura (slovima: tristosedamdesetpet eura) u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 875,00 eura (slovima: osamstosedamdesetpet eura).

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je zaključkom ovog suda broj Ovr-1076/2024-7, a kojeg je zaprimila 26. rujna 2024. upućena u parnicu na temelju žalbe podnesene nakon proteka roka protiv zahtjeva ovdje tuženika za nastavak izvansudske ovrhe koji je isti podnio 4. prosinca 2023. FINA-i, a na temelju vjerodostojne isprave broj Ovr-6716/12 izdane dana 30. srpnja 2012. od javnog bilježnika Ilinke Lisonek u Zagrebu u korist vjerovnika Prima Solvent d.o.o., a na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 1. ožujka 2011. i Ugovora o ustupu potraživanja od 3. ožujka 2011. na temelju vjerodostojnih isprava koje se navode u

rješenju o ovrsi, a sve na temelju razloga iz čl. 50. st. 1. točke 7., 9. i 11. Ovršnog zakona. U bitnom osporava aktivnu legitimaciju tuženika jer ista nikad nije zaprimila isprave iz kojih bi proizlazio prijenos tražbine s izvornog vjerovnika i ovrhovoditelja Prima Solvent d.o.o. na ovdje tuženika. Nadalje, ističe i prigovor zastare jer da je ovrhovoditelj dobrovoljno odustao od ovrhe prijenosom tražbine na novog vjerovnika pa nije došlo do prekida zastare, već ista teče od dana pravomoćnosti rješenja o ovrsi. Ističe i da isprava, odnosno ugovor koji je tuženik podnio FINA-i kao dokaz o prijenosu potraživanja ne zadovoljava uvjete koji moraju biti ispunjeni za ugovor o prijenosu potraživanja. Predlaže sudu usvojiti tužbeni zahtjev i ovrhu proglasiti nedopuštenom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da pobija u cijelosti pravnu i činjeničnu osnovanost tužbe, a sve kako obrazlaže dalje u nastavku. Tužitelj u svojoj tužbi od dana 07. listopada 2024. godine u bitnome: - osporava aktivnu legitimaciju tuženika, kao ovrhovoditelja - navodi da je u odnosu na potraživanje tuženika, utvrđeno predmetnim rješenjem o ovrsi nastupila zastara potraživanja. Ovrhovoditelj PRIMA SOLVENT d.o.o. je dana 23. srpnja 2012. godine podnio javnom bilježniku Ilinki Lisonek iz Zagreba, Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, protiv ovršenika, radi namirenja tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 3.879,84 HRK /514,94 EUR, uvećane za zakonske zatezne kamate te je javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba, dana 30. srpnja 2012. donio Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj: Ovr-6716/2012, koje rješenje je postalo pravomoćno i ovršno dana 20. kolovoza 2012. godine. PRIMA SOLVENT d.o.o., kao ovrhovoditelj je dana 25. rujna 2012. godine Financijskoj agenciji podnio predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kao osnovu za plaćanje, na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, sve sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 91/2010, NN 112/2012). Dopisom Financijske agencije od 28. rujna 2012. godine ovrhovoditelj PRIMA SOLVENT d.o.o. je obaviješten o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava te je obaviješten da je osnova evidentirana u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje. Sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 91/2010, NN 112/2012), za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima nije postojalo vremensko ograničenje te je predmetna osnova upisana u Očevidnik osnova za plaćanje. Vjerovnik PRIMA SOLVENT d.o.o. prenio je svoje potraživanje prema dužniku na novog vjerovnika PRIMA COLLECT d.o.o. 2015. godine te je novi vjerovnik PRIMA COLLECT d.o.o. sukladno odredbama Ovršnog zakona stekao sva prava i ovlaštenja na naplatu prenesenog potraživanja, temeljem opisane ovršne isprave. Dana 04.08.2018. godine na snagu je stupio Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/2018) kojim je, člankom 32. Zakona određeno da stupanjem na snagu navedenog Zakona prestaje važiti Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (»Narodne novine«, br. 91/10. i 112/12.). Nadalje, člankom 33. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/2018) određeno je da je Agencija dužna u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ispunjavaju uvjet iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona tj. one osnove po kojima se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika. Sukladno navedenom, sve osnove po kojima se tražbina od ovršenika - fizičke osobe nije namirila u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika - što je slučaj i u odnosu na

potraživanje vjerovnika temeljem predmetne osnove Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, posl.br. Ovr-6716/2012 smatraju se isknjiženje, sukladno čl. 33. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/2018) i to dana najkasnije 04.02.2019. godine (istek roka od 6 mjeseci u kojem je FINA bila dužna predmetnu osnovu isknjižiti). Financijska agencija je predmetu osnovu za plaćanje, Ovr-6716/2012 isknjižila iz redoslijeda osnova za plaćanje s danom 04.08.2018. godine. (tj. na dan kada su se ispunili zakonski uvjeti za isknjižavanje osnove za plaćanje). Dana 07. kolovoza 2023. godine između PRIMA COLLECT d.o.o. i SVEA EKONOMI d.o.o. je sklopljen Sporazum o ustupu tražbina te je dana 24. studenog 2023. godine između SVEA EKONOMI d.o.o., PRIMA COLLECT d.o.o. i PRIMA SOLVENT d.o.o. zaključen Ugovor o prijenosu Zadužnica, sudskih i javnobilježničkih rješenja o ovrsi, Suglasnosti o zapljeni primanja i sudskih odluka, temeljem kojeg ugovora je SVEA EKONOMI d.o.o. postala nositelj svih prava i obveza temeljem prenesenih ovršnih isprava. Predmetnim Ugovorom o prijenosu zadužnica, sudskih i javnobilježničkih rješenja o ovrsi, Suglasnosti o zapljeni primanja i sudskih odluka ugovorne strane suglasno potvrđuju prijenos tražbina sa vjerovnik PRIMA COLLECT d.o.o. na novog vjerovnika SVE EKONOMI d.o.o., sve temeljem Sporazuma o ustupu tražbine od 07. kolovoza 2023. godine te predmetnim dodatnim ugovorom izričito ugovorne strane prenose na SVEA EKONOMI d.o.o. sva prava i obveze iz ovršnih isprava iz popisa ovršenika, koji je prilog navedeno Ugovoru, izričito navodeći i osnovu Ovr-6716/2012 – za ovršenika Ljubicu Banek. Na navedenom Ugovoru o prijenosu zadužnica ... ovjereni su potpisi ugovornih strana dana 24. studenog 2023. godine, kod javnog bilježnika Marine Babić iz Zagreba, pod posl.br. OV-5938/2023. Navedenim ugovorima je potraživanje prema ovršeniku kao dužniku ustupljeno u korist ovrhovoditelja, kao vjerovnika te je ovrhovoditelj Financijskoj agenciji, nakon sklapanja predmetnog Ugovora o prijenosu Zadužnica, sudskih i javnobilježničkih rješenja o ovrsi, Suglasnosti o zapljeni primanja i sudskih odluka dostavio Zahtjev za promjenom ovrhovoditelja te provedbom prisilne naplate u korist novog vjerovnika - ovrhovoditelja SVEA EKONOMI d.o.o., s obzirom da je osnova i nakon isknjiženja ostala pohranjena kod Financijske agencije. Za osnove koje su isknjižene po čl. 12 ZPONS-a Fina nije u mogućnosti tehnički izvršiti samo izmjenu računa ovrhovoditelja na temelju ugovora o ustupu tražbine. Ukoliko Fina zaprimi takav ugovor i zahtjev (novog) ovrhovoditelja za izmjenom računa, kako bi izvršila samo izmjenu računa (ne i nastavak postupanja po isknjiženoj osnovi) osnovu mora privremeno vratiti u redoslijed naplate iza terminskog plana razmjene poruka s bankama (kako ne bi krenula naplata po osnovi) te onda tek izvršiti izmjenu računa. Slijedeći radni dan osnova će automatizmom biti iznova isknjižena iz redoslijeda naplate u prethodni status. Izmjena računa po OVRV-6716/2012 izvršena je 05.12.2023. godine. Kao što i Financijska agencija potvrđuje u svom očitovanju na postavljeni upit o označenom datumu isknjiženja, danom zaprimanja Ugovora o prijenosu tražbine (cesiji), FINA je dužna izvršiti izmjenu ovrhovoditelja u sustavu, a koji se dan tada aplikativno evidentira kao dan isknjižavanja osnove za plaćanje. I dalje se kao dan isknjižavanja osnove za plaćanja smatra dan kada su se ispunili zakonski uvjeti za isknjižavanje osnove za plaćanje, te se u konkretnim slučajevima radi samo o tehničkoj (aplikativnoj) promjeni datuma zbog izmjene ovrhovoditelja temeljem ugovora o prijenosu tražbine. U odnosu na navode tužitelja da ista nije obaviještena o ustupu potraživanja, tuženik ističe da je odredbom članka 82. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Prema sudskoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, obavijest dužniku nije pretpostavka valjanosti ugovora o ustupu tražbine (VSRH, Revt-3/07 od 6.3.2007.),

odnosno činjenica da dužnik nije obaviješten o ustupanju tražbine novom vjerovniku ne utječe na valjanost ustupanja, a vođenje parnice novog vjerovnika protiv dužnika može se smatrati obavještavanjem o ustupanju tražbine (VSRH, Revt36/03-2 od 18.02.2004. i VSRH, Rev-1559/01 od 12.9.2001.). Odredbom članka 23. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22), propisano je da su ovršne isprave: ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba, ovršna nagodba iz članka 186.a Zakona o parničnom postupku, ovršna odluka arbitražnog suda, ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno, ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava, nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj te nagodba sklopljena u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja i druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava. Nadalje, odredbom članka 233. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22) propisano je da sva potraživanja koja su utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za 10 godina, pa i ona za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Ovršenik neosnovano ističe prigovor zastare obzirom da je člankom 241. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, dalje u tekstu: ZOO) određeno da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Zastara je prekinuta podnošenjem predmetne ovršne isprave Financijskoj agenciji na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima (dana 28.09.2012. godine), ista osnova isknjižena je iz redoslijeda naplate dana 04.08.2018. godine. Ovrhovoditelj ističe da je člankom 245. st. 1., a u svezi sa st. 5. istog članka određeno da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Predmetno Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj je predao Financijskoj agenciji dana 05.02.2024. godine, radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika, dakle prije proteka roka od 10 godina od dana isknjiženja 04.08.2018. te stoga ovršenik neosnovano ističe prigovor zastare, obzirom da ista nije nastupila do dana ponovnog podnošenja predmetne isprave na naplatu. Isto shvaćanje potvrdio je i Županijski sud u Zadru u presudi GŽ-813/2022-02. „U konkretnom slučaju je raniji vjerovnik Z. B. d.d., Zagreb 17. travnja 2014. pokrenuo postupak izravne naplate kod FINA-e radi naplate tražbine na temelju rješenja o ovrsi javnog bilježnika J. M. R., posl. br. Ovr-385/09 od 30. ožujka 2009., koja osnova je 4. kolovoza 2018. zbog nemogućnosti izvršenja na temelju čl. 12. ZPONS isknjižena iz redoslijeda naplate, dakle FINA je prestala s izvršavanjem te osnove za plaćanje jer se tražbina nije naplatila u cijelosti u roku od tri godine od primitka, nakon što po toj osnovi nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa ovršenice, što dalje znači da je ovrha izravnom naplatom postala bezuspješna jer tužiteljica iz ovog spora u tome trenutku, prema podacima FINA-e, nije imala novčanih sredstava na računima banaka na temelju kojih bi se ovrha mogla provesti, pa je, prema pravnom shvaćanju ovoga suda, pokretanjem izvansudske ovrhe od strane ranijeg vjerovnika došlo do prekida zastare u smislu odredbe čl. 241. ZOO koja je ponovno počela teći kada je ovrhovoditelj obaviješten o nemogućnosti izvršenja te je predmetni zahtjev za pljenidbu i prienos sredstava izravnom naplatom od 2. kolovoza 2021. podnesen unutar desetogodišnjeg zastarnog roka iz čl. 233. st. 1. ZOO.“ Navedeno stajalište potvrđeno je i u Presudi, Vrhovnog

suda Republike Hrvatske, posl.br. Rev 1027/2021-2 od 03. svibnja 2022. godine. „16. Budući da prema utvrđenju sudova nije došlo do izvršenja osnove za plaćanje, niti je zadužnica povučena, prekid zastarijevanja nastao podnošenjem zadužnice na naplatu (čl. 241. ZOO), nije prestao, dakle, i dalje traje, odnosno je eventualno trajao do stupanja na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ 68/18) 14. srpnja 2018. (koja okolnost nije bila predmet raspravljanja u postupku koji je prethodio reviziji).“ Neosnovano ističe ovršenik da u postupku prisilne naplate putem Financijske agencije nije moguće izvršiti promjenu ovršenika za osnove nastale prije stupanja na snagu odredbe Ovršnog zakona o promjeni vjerovnika. Naime, člankom 27. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (NN 73/2017) mijenjan je čl. 209. OZ/12 na način da čl. 209. st. 9. OZ/12 glasi: "Agencija će nastaviti provoditi ovrhu na zahtjev i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik u slučaju iz članka 32. stavka 3. ovoga Zakona na način da će upisati promjenu podataka o ovrhovoditelju u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje i nastaviti izdavati bankama naloge za pljenidbu, ali će zastati s izdavanjem naloga bankama za prijenos novčanih sredstava. Primjerak zahtjeva za nastavak postupka izravne naplate će Agencija dostaviti prvobitnom ovrhovoditelju sukladno odredbi članka 8. ovoga Zakona." Nadalje, prijelaznim i završnim odredbama čl. 44. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 73/17) određeno je da će se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršiti primjenom odredbi Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16 - dalje OZ/12), a iznimno čl. 27. ovog Zakona primjenjivat će se na postupke u tijeku bez obzira na to kada su pokrenuti i po kojem zakonu bi se trebali dovršiti osim u dijelu koji se odnosi na provedbu ovrhe radi naplate dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina po tom računu neovisno o vremenu njihovog nastanka, osim ovrhe radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja, a koji se ne primjenjuje na tražbine iz osnova za plaćanje koje su upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje prije 1. siječnja 2015. Člankom 32. st. 3. OZ/12 propisano je da ako tijekom ovršnog postupka dođe do promjene vjerovnika, novi vjerovnik nastavlja ovršni postupak kao ovrhovoditelj umjesto prvobitnog ovrhovoditelja, ako javnom ili ovjеровljenom privatnom ispravom dokaže da je nakon pokretanja ovršnog postupka tražbina na njega prenesena ili da je na njega na drugi način prešla. Ako se prijenos ne može dokazati na taj način, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku. Novi ovrhovoditelj mora primiti ovršni postupak u onom stanju u kojem se on nalazi u trenutku kad u njega stupa. Za promjenu ovrhovoditelja nije potreban pristanak ovršenika. Navedeno stajalište potvrđuje i Županijski sud u Velikoj Gorici, u svojoj odluci posl.br. GŽ Ovr 74/2020- 2 od 12. veljače 2020 godine u kojoj navodi: „Pravilno je shvaćanje prvostupanjskog suda kako se u navedenom predmetu primjenjuje Ovršni zakon objavljen u "Narodnim novinama", broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08, s obzirom da je postupak izravne naplate za predmetne osnove za plaćanje pred FINA-om pokrenut 21. listopada 2011. i 31. kolovoza 2011. Međutim, pogrešno je shvaćanje da bi se u navedenom postupku izravne naplate pred FINA-om primjenjivala odredba čl. 29. OZ prilikom odlučivanja o promjeni ovrhovoditelja tijekom izvansudske ovrhe.“ Sukladno navedenom, ovrhovoditelj je osnovano podnio FINI dana 05.12.2023. Zahtjev za promjenu ovrhovoditelja, temeljem kojeg je FINA (nakon upisa promjene računa ovrhovoditelja) ispravno navedenu osnovu evidentirala kao iskniženu. Nadalje, ovrhovoditelj je dana 05.02.2024. godine podnio Financijskoj agenciji zahtjev za naplatu, sukladno propisima važećim na dan pokretanja postupka prisilne naplate, kojim putem je FINI dostavljen i izvornik sklopljenog Ugovora o

prijenosu zadužnica, sudskih i javnobilježničkih rješenja o ovrsi i dr. temeljem kojih isprava je ovrhovoditelj dokazao prienos tražbine u korist novog vjerovnika/ovrhovoditelja. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan i obvezati tužitelja na plaćanje troškova parničnog postupka.

3. Tijekom postupka sud je proveo dokaz uvidom i čitanjem zaključka (list 9-11 spisa), prijedloga za ovrhu (list 12-13, 42-43 spisa), rješenja o ovrsi (list 14, 44 spisa), zahtjeva za naplatu (list 15-19 spisa), obavijesti o ustupu (list 20 spisa), e-mail korespondencije (list 21-22 spisa), obavijesti o prijenosu potraživanja (list 23 spisa), očitovanja FINA-e (list 24-25 spisa), potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje sa specifikacijom (list 26-27 spisa), specifikacije izvršenja osnove za plaćanje (list 28-29 spisa), sudsku praksu (list 30-33 spisa), obavijest o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje (list 46 spisa), potvrde HZMO-a (list 47 spisa), potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje sa specifikacijom (list 48-49 spisa), očitovanje FINA-e (list 50 spisa), ugovor o prijenosu zadužnica (list 51-56 spisa), sudska praksa (list 62-75 spisa) te očitovanje FINA-e (list 82 spisa).

4. Među strankama nije sporno da je javni bilježnik Ilinka Lisonek donijela rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-6716/2012 od 30. srpnja 2012., da je ovdje tuženik podnio FINA-i zahtjev za naplatu 5. veljače 2024. na temelju navedenog rješenja o ovrsi, da je tužiteljica u tom postupku izvansudske ovrhe pred FINA-om podnijela žalbu nakon proteka roka te da je ovosudskim zaključkom posl. br. Ovr-1076/2024-7 od 22. srpnja 2024. upućena pokrenuti parnicu u roku od 15 od dana dostave zaključka radi proglašenja nedopuštenom navedene izvansudske ovrhe i to iz razloga propisanih člankom 50. stavkom 1. točkom 7., 9. i 11. Ovršnog zakona.

5.1. Prije svega valja reći da je sud raspravljao samo o tome jesu li ispunjeni uvjeti za proglašenje ovrhe nedopuštenim a radi kojih je tužitelj zaključkom upućen u parnicu i to jesu li ispunjeni uvjeti iz čl. 50. st. 1. toč. 7., 9. i 10. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24; u daljnjem tekstu: OZ).

5.2. Konkretno među strankama je sporno je li tražbina koja se ostvaruje u ovršnom postupku prenesena na ovrhovoditelja, ovdje tuženika, posljedično je li prigovor nedostatka aktivne legitimacije osnovan, jesu li vršene uplate, odnosno ustege po rješenju o ovrsi te je posljedično sporna visina tražbine kao i je li nastupila zastara tražbine.

6. Temeljem iznesenog sud je dužan ispitati jesu li ispunjeni uvjeti iz čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ koji određuje da protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, jesu li ispunjeni uvjeti iz čl. 50. st. 1. toč. 9. OZ koji određuje da ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, te uvjeti iz čl. 50. st. 1. toč. 10. OZ koji određuje da ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

7. Ukazuje se da je u ovoj parnici sud ovlašten raspravljati samo o žalbenim navodima koje je tužitelj (tamo ovršenik) iznio u žalbi protiv rješenja o ovrsi.

8. Ukazuje se da tužiteljica ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani ovrhovoditelja jer da nije dokazao da je tražbina Prima Solvent d.o.o., a koji je naveden kao vjerovnik u predmetnom rješenju o ovrsi, prešla na ovrhovoditelja SVEA EKONOMI d.o.o. a to jest žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ.

9. Uvidom u obavijest o prijenosu tražbine od 4. siječnja 2016. (list 23 spisa) proizlazi da je društvo Prima Solvent d.o.o. na temelju ugovora o cesiji prenijelo svoju tražbinu prema ovdje tužiteljici na društvo Prima Collect d.o.o. Navedeno je da se radi o tražbini nepodmirenog dugovanja po računu 30101168-201205 i da isto iznosi 5.361,61 kn (711,61 euro).

10. Uvidom u obavijest o ustupu od 18. kolovoza 2023. (list 20 spisa) proizlazi da je društvo Prima Collect d.o.o. na temelju Sporazuma o ustupu tražbine od 7. kolovoza 2023. ustupilo društvu Svea Ekonomi d.o.o. (ovdje tuženiku) svoju tražbinu prema ovdje tužiteljici. Navedena tražbina određena je u iznosu 514,94 eura glavnice, 555,31 eura kamata i 202,40 eura troška i to po osnovi ugovora/računa br. 30101168-201205.

11. Uvidom u Ugovor o prijenosu Zaduznica, sudskih i javnobilježničkih rješenja o ovrsi, Suglasnosti o zapljeni primanja i sudskih odluka od 24. studenog 2023. (list 51-56 spisa; dalje: Ugovor) utvrđeno je da je isti sklopljen između društava Svea Ekonomi d.o.o. (ovdje tuženika), Prima Collect d.o.o. i Prima Solvent d.o.o. Navedeni Ugovor označen je kao Dodatni ugovor Ugovoru o poslovnoj suradnji i Sporazumu o ustupu tražbina, a u čl. 1. je navedeno da su ugovor o poslovnoj suradnji sklopile 8. rujna 2023. i da su njime potvrdile da je sklopljen Sporazum o ustupu tražbina između tuženika i Prima Collecta d.o.o. od 7. kolovoza 2023. i na temelju kojeg su prenesene dospjele, a nenaplaćene tražbine na koje se odnose pravne osnove navedene u Prilogu ugovora. U čl. 2. je navedeno da se izričito na tuženika prenose sva prava iz svih javnobilježničkih rješenja o ovrsi kojima su osigurane tražbine prenesene ugovorima navedenim u čl. 1. te da se popis ovršenika i njihovih rješenja o ovrsi nalazi u Prilogu ugovora. U čl. 2. st. 3. Ugovora, ugovorne strane suglasno utvrđuju da je na temelju ugovora iz čl. 1. Ugovora, tuženik postao nositeljem svih prava i obveza iz osnova za naplatu koje se pojedinačno navode u prilogu ugovora i to „radi izbjegavanja svake dvojbe“. Navedeni Ugovor je potpisan od strane direktora triju društava (list 52 spisa) pri čemu su potpisi istih javno ovjereni od strane javnog bilježnika (list 53 spisa). Uvidom u Prilog 1. ugovora (list 54-55 spisa) utvrđeno je da isti sadrži tražbinu broj 2941, prema ovršeniku Ljubici Banek, OIB: 89872961008, odnosno ovdje tužiteljici te da je osnova rješenje posl. br. Ovr-6716/2012, a kreditna partija 30101168-201205. Sud je navedeno utvrdio i uvidom u izvornik Ugovora zajedno sa strankama na ročištu od 18. ožujka 2026. (list 100 spisa) pri čemu su stranke učinile nespornim da je preslik vjeran izvorniku.

12. Uvidom u rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-6716/2012 od 30. srpnja 2012. i predmetni prijedlog za ovrhu (list 13-14 spisa) razvidno je da je ovrha određena radi naplate ovrhovoditeljeve tražbine po osnovi Ugovora o ustupanju potraživanja pri čemu

ovršenik ima istu platiti ovrhovoditelju pozivom na broj 30101168-201205 u iznosu 3879,84 kn (514,94 eura) s pripadajućim kamatama.

13.1. Člankom 80. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

13.2. Člankom 81. stavkom 1. ZOO-a propisano je da s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, dok je stavkom 3. propisano da se smatra da su dospjele a neisplaćene kamate ustupljene s glavnom tražbinom.

13.3. Člankom 82. stavkom 1. ZOO-a propisano je da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju.

13.4. Stavkom 2. propisano je da je ispunjenje ustupitelju prije obavijesti o ustupanju pravovaljano i oslobađa dužnika obveze, ali samo ako nije znao za ustupanje, inače obveza ostaje i on ju je dužan ispuniti.

13.5. Člankom 286. stavkom 1. ZOO-a propisano je da se ugovor može sklopiti u bilo kojem obliku, osim ako je zakonom drukčije određeno.

14. Slijedom navedenoga, sud je utvrdio da iz predmetnog Ugovora proizlazi da je tražbina društva Prima Solvent d.o.o. prema ovdje tužiteljici, a po osnovi rješenja o ovrsi posl. br. Ovr-6716/2012 od 30. srpnja 2012. prenesena na ovdje tuženika. Ukazuje se da obavijesti o prijenosu tražbine od 4. siječnja 2016. (list 23 spisa) i o ustupu od 18. kolovoza 2023. (list 20 spisa) same po sebi ne dokazuju navedenu cesiju, a s obzirom na to da spisu nisu priloženi ugovori o cesiji na koje se vjerovnici pozivaju u navedenim obavijestima niti se iste cesije dokazuju predmetnim Ugovorom koji se poziva na drugi ugovor o cesiji. Ipak, navedeno ne znači da izvorni vjerovnik nije mogao predmetnu tražbinu prenijeti na tuženika i isti prijenos dokazati na drugi način. Naime, prvenstveno se ukazuje da iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se za ugovor o cesiji ne zahtjeva niti poseban oblik, niti pristanak dužnika. Nadalje, treba imati na umu pravno načelo falsa nominatio non nocet (lat. pogrešno označavanje ne škodi) i utvrditi pravnu narav ugovora sukladno njegovu sadržaju, a u odnosu na tumačenje sadržaja ugovora treba, sukladno članku 319. ZOO-a, istraživati zajedničku namjeru ugovaratelja. Za ocjenu radi li se u konkretnom slučaju o ugovoru o cesiji, treba neovisno o nazivu ugovora utvrditi radi li se o ugovoru kojim vjerovnik prenosi na drugoga svoju tražbinu. Navedeni Ugovor je upravo takav ugovor, odnosno ugovor kojim se prenose prava koja proizlaze iz rješenja o ovrsi donesenih radi naplate pojedinih tražbina koje su bile predmet ustupa na temelju ranijeg sporazuma između ugovornih strana. Iz predmetnog Ugovora tako proizlazi da je njime tuženik postao nositeljem svih prava i obveza iz osnova za naplatu u prilogu navedenih tražbina, a među kojima i tražbina po osnovi predmetnog rješenja o ovrsi protiv ovdje tužiteljice. Naime, u navedenom prilogu ta je osnova, odnosno rješenje o ovrsi, navedeno pod istim poslovnim brojem kao predmetno rješenje o ovrsi, tuženica je označena osobnim imenom i OIB-om dok je broj kreditne partije isti kao i poziv na broj iz rješenja o ovrsi. Nadalje, izvorni vjerovnik navedene tražbine, društvo Prima Solvent d.o.o. je kao ugovorna strana predmetnog Ugovora izjavio da je suglasan da ovdje tužitelj stekne sva prava i obveze po osnovi navedenog rješenja o ovrsi, a koji prijenos prava na tuženika je predviđen u čl. 2. st. 1. Ugovora.

15. Nadalje, iako je propisana obveza vjerovnika da o cesiji obavijesti dužnika, propust vjerovnika da izvrši navedenu notifikaciju dužnika ne utječe na pravovaljanost same cesije, već samo znači da je dužnik do saznanja za ustupanje ovlašten pravovaljano ispuniti obvezu ustupitelju. U odnosu na navedeno, valja ukazati i da je razvidno da je tužitelj saznao za postojanje ugovora o cesiji odnosno svoje obveze prema tuženiku najkasnije trenutkom saznanja za promjenu ovrhovoditelja u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje, pa ovaj sud drži da je tužitelj valjano obaviješten o ugovoru o ustupu.

16. Ukazuje se da nije osnovano niti tužiteljevo pozivanje da nije moglo doći do promjene ovrhovoditelja bez njegova pristanka, odnosno da nije izvršena obavijest tužitelja o ustupu te da stoga ne može doći do nastavka ovrhe.

17. Stranke su na ročištu 11. veljače 2025. (list 77 spisa) učinile nespornim da je rješenje o ovrsi javnog bilježnika posl. br. Ovr-6716/12 od 30. srpnja 2012. podnesen na naplatu 25. rujna 2012. (list 49 spisa) te da iz iste specifikacije proizlazi da je isto isknjiženo 5. prosinca 2023.

18. Uvidom u očitovanje FINA-e od 13. prosinca 2023. (list 24-25 spisa) iz istog proizlazi da je dana 4. kolovoza 2018. zadovoljen uvjet iz članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, broj 68/18, 02/20, 46/20, 47/20) te je gore navedena osnova automatizmom isknjižena iz očevidnika redosljeda osnova za plaćanje. Nadalje, dana 27. studenog 2023. na temelju zaprimljenog Ugovora izvršena je promjena vjerovnika u očevidniku sukladno članku 32. stavku 3. Ovršnog zakona i to sa dotadašnjeg ovrhovoditelja Prima solvent d.o.o. na ovdje tuženika.

19. Uvidom u zahtjev za naplatu (list 15-19 spisa) proizlazi da je tuženik isti podnio 5. veljače 2024., a na temelju ovršne isprave i to pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika posl. br. Ovr-6716/12 od 30. srpnja 2012. protiv ovdje tužitelja. Navedeno, osim što proizlazi iz spisu priložene isprave je među strankama nesporno.

20. Slijedom navedenog, razvidno je da je rješenje o ovrsi javnog bilježnika posl. br. Ovr-6716/12 od 30. srpnja 2012. ovršna isprava na temelju koje se provodio ovršni postupak protiv tužitelja pri čemu je isti završen 5. prosinca 2023. kad je uslijed obavijesti o promjeni ovrhovoditelja zbog ustupa tražbine s Prima Solvent d.o.o. na ovdje tuženika isknjižena osnova za plaćanje. Predmet ovog spora je ovršni postupak pokrenut zahtjevom za izravnu naplatu tuženika od 5. veljače 2024., odnosno postupka koji je na temelju iste osnove za plaćanje pokrenut nakon što je već završen prethodno navedeni ovršni postupak. Navedeno je razvidno kako iz zahtjeva za naplatu, tako i iz samog tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži proglašenje nedopuštenom ovrhe koja se vodi na temelju zahtjeva za naplatu tuženika od 5. veljače 2024., a koji je podnesen nakon što je već isknjižena osnova za plaćanje u prethodnom postupku. Uzevši u obzir da je već ranije utvrđeno kako je ovdje tuženik postao vjerovnikom tražbine po osnovi predmetnog rješenja o ovrsi (vidi toč. 14. i 15. obrazloženja) i to na temelju Ugovora od 24. studenog 2023., to je isti kao vjerovnik bio ovlašten tražiti prisilnu naplatu svoje tražbine u postupku izvansudske ovrhe te je isto i učinio zahtjevom za izravnu naplatu od 5. veljače 2024. Slijedom navedenog, razvidno je da nije odlučno što nije moglo doći do promjene ovrhovoditelja u ranijem postupku jer je ovdje tuženik izvan ovršnog

postupka cesijom stekao predmetnu tražbinu i pokrenuo zahtjevom za izravnu naplatu novi postupak naplate, a koji postupak je predmet ovog spora.

21. Slijedom navedenoga, ocjena je ovog suda da je tužitelj predmetnim Ugovorom dokazao da je aktivno legitimiran u ovršnom postupku, odnosno dokazao je da je na njega cesijom prešla predmetna tražbina prema tužitelju te je posljedično ovlašten kao ovrhovoditelj tražiti njezinu prisilnu naplatu od tužitelja. Stoga je valjalo odbiti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, kao neosnovan.

22. Ističe se da je tužitelj upućen u parnicu te u tužbi ističe i razlog iz članka 50. stavka 1. točke 11. OZ-a pa je valjalo raspraviti i osnovanost pozivanja na navedeni razlog.

23.1. Člankom 241. ZOO-a propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

23.2. Člankom 245. stavkom 1. ZOO-a propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

23.3. Stavkom 4. je propisano da kad je prekid zastare nastao prijavom tražbine u stečajnom postupku, zastara počinje teći iznova od dana okončanja toga postupka, a stavkom 5. da isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja.

23.4. Stavkom 6. je propisano da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

23.5. Člankom 242. stavkom 1. ZOO-a propisano je da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo.

23.6. Stavkom 2. propisano je da se isto tako, smatra da nije bilo prekida ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen, ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage.

23.7. Člankom 233. stavkom 1. ZOO-a propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.

28. Uvidom u prijedlog za ovrhu (list 12-13 spisa) razvidno je da je isti podnesen javnom bilježniku 23. srpnja 2012. čime je zatraženo donošenje rješenja o ovrsi protiv tužitelja. Predmetno rješenje o ovrsi doneseno je 30. srpnja 2012. te je dostavljeno FINA-i 25. rujna 2012. (list 24 spisa). Navedeno predstavlja radnju vjerovnika poduzetu protiv dužnika nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine te ista dovodi do prekida zastare. Predmetna ovrha je bila u tijeku dok nije završila 5. prosinca 2023. kad je osnova za plaćanje isknjižena iz očevidnika. Ukazuje se da je uvidom u potvrdu o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje od 6. prosinca 2023. (list 26 spisa) razvidno da je do isknjiženja došlo zbog nemogućnost izvršenja sukladno članku 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima

(Narodne novine, broj 68/18, 2/20, 47/20, 46/20, 83/20, 133/20). Navedenim člankom zakona propisano je da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti. Uvidom u specifikaciju o nemogućnosti izvršenja osnova za plaćanje (list 27 spisa) razvidno je da je do prestanka izvršenja tražbine po osnovi predmetnog rješenja o ovrsi došlo 5. prosinca 2023., a da je ukupno isknjiženo 1.262,47 eura preostalog duga. Slijedom navedenoga, razvidno je da je do prestanka postupka ovrhe isknjiženjem osnove za plaćanje došlo uslijed činjenice da na računu tužiteljice nije bilo sredstava za naplatu tražbine u propisanom razdoblju, odnosno prethodnih 6 mjeseci, zbog čega se nije mogla u cijelosti izvršiti osnova za plaćanje. Nedostatak novčanih sredstva na računu tužiteljice ne može se smatrati razlogom za koji odgovara vjerovnik, odnosno tuženik pa je do prekida došlo podnošenjem rješenja o ovrsi radi provedbe naplate FINA-i te se ne može smatrati da nije bilo prekida zastare tražbine tijekom razdoblja provedbe ovrhe (tako i Županijski sud u Karlovcu, presuda posl. br. GŽ-414/2025-2 od 26. rujna 2025.).

29. Kako je zastara tražbine po osnovi predmetnog rješenja o ovrsi bila u prekidu sve do 5. prosinca 2023., a ista tražbina zastarijeva u desetogodišnjem zastarnom roku, tako zastara nije nastupila u vrijeme pokretanja postupka podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu od 5. veljače 2024. te je valjalo odbiti tužiteljev prigovor zastare kao neosnovan.

30. Odredbom čl. 219. st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23, 146/25; dalje u tekstu: ZPP) propisana je dužnost svake stranke da iznese činjenice i predloži dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

31. Članak 221a. ZPP-a određuje da ako na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću tvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

32. Dužnost je stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva stranke. Ako stranka u tome ne uspije, sud će izvesti zaključak o nedokazanosti, odnosno o neistinitosti njene tvrdnje, pa će njen zahtjev odbiti kao neosnovan. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje oslanjajući se na slobodnu ocjenu dokaza, tada dolaze u obzir pravila o teretu dokazivanja (čl. 221a. ZPP-a). Ta pravila u osnovi obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

33. Ukazuje se da gore navedeno stranka ne mora dokazati sa stupnjem izvjesnosti, već s dovoljno uvjerljivim stupnjem životne vjerojatnosti, ali s obzirom na izloženi i utvrđeni činjenični supstrat tužitelj nije dokazao postojanje uvjeta iz čl. 50 st. 1. toč. 7., 9. i 10. OZ.

34. Naime, niti iz jednog dokaza koje je predložio tužitelj ne može se zaključiti o postojanju gore navedenih zakonskih pretpostavki za proglašenje ovrhe nedopuštenom.

35. Obzirom da je tužbeni zahtjev već iz gore obrazloženog razloga valjalo odbiti sud se, vođen načelom ekonomičnosti i koncentracije postupka, proklamiranim čl. 10. ZPP nije upuštao u daljnju ocjenu navoda stranaka, jer ne bi doveli do promjene odluke u ovoj pravnoj stvari.

36. Budući da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 50 st. 1. toč. 7., 9. i 10. OZ, tužbeni zahtjev valjalo je odbiti (toč. I. izreke).

37. Odluka o trošku tuženika temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a budući da je uspio u sporu, te mu je valjalo, u smislu čl. 155 st. 1 ZPP-a kao potrebne, u skladu s odredbama Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23, 107/25; dalje: Tarifa), i a prema ukupnoj vrijednosti predmeta spora (list 76 spisa) u skladu sa zatraženim troškom, priznati slijedeće troškove: trošak sastava odgovora na tužbu od 7. studenog 2024. u iznosu 100,00 eura (Tbr. 8. toč. 1. Tarife) umjesto zatraženih 200,00 eura, zastupanja na ročištu od 11. veljače 2025. u iznosu 100,00 eura (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) umjesto zatraženih 200,00 eura te zastupanja na ročištu od 17. ožujka 2026. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) umjesto zatraženih 200,00 eura, odnosno ukupno 300,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a (75,00 eura) iznosi 375,00 eura priznatog troška tuženika te je naloženo tužiteljici nadoknaditi tuženiku parnične troškove u navedenom iznosu (toč. II. izreke).

38. Tuženiku nije priznat zatraženi trošak podneska od 4. ožujka 2025. u iznosu od 200,00 eura jer istim tuženik sadržajno ponavlja navode iz odgovora na tužbu, a što je mogao učiniti i na raspravi pa isti podnesak nije bio potreban za vođenje parnice u smislu čl. 155. ZPP-a. Tuženiku nije priznat niti trošak sastava podneska od 31. ožujka 2025. u iznosu od 200,00 eura jer isti nije bio potreban za vođenje parnice s obzirom na to da tuženik sadržajno ponavlja ranije navode što je mogao učiniti na raspravi pa je odlučeno kao u toč. III. izreke presude.

39. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 29. travnja 2026.

Sudac:
Berislav Zaninović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelju po pun.
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30887-5809e**

Kontrolni broj: **0d6fa-cf59e-a5624**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.